Q23:38
21193 TC
N57
112845

எண் 397.

திருப்பறியலூர்த் தல வரலாறு

ஆலயத் தோற்றம்

தருமபுர ஆதீனம்

1957

தருமபுர ஆதீனம் 25ஆவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

வெளியீடு எண் 397

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குருபாதம்

திருப்பறியலூர்த் தல வரலாறு

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

இருபத்தைந்தாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய

சுவாமிகள் அவர்கள்

திருவுள்ளப்பாங்கின்வண்ணம்

ஹேவிளம்பி ௵ ஆனி ௴ 31௳ (15—7—'57)

திங்கட்கிழமையில்

திருப்பறியலூர் ஸ்ரீ வீரட்டேசுவரசுவாமி தேவஸ்தான

மகா கும்பாபிஷேக நினைவு மலராக

வழங்கப்பெற்றது.

தருமபுர ஆதீனம்

1957

112845

ஞானசம்பந்தம் அச்சகம்,
தருமபுரம்.

Q2538. 2113,T?
N57

உ
சிவமயம்

நான்முகம்

உயிர்கள் உய்வதற்கு இறைவன் திருவுருவத் திருமேனி கோள்கின்றான். திருத்தலங்களில் திகழ்ந்து பெருங்கருணை போழிகின்றான்; என்றும் இளையானாய் இலங்குகின்றான். மண் அவன் திருவருளால் நிலைக்கிறது. விண் அவன் பேரருளால் விளங்குகிறது. இன்பம் பெருக்கெடுக்கிறது. துன்பம் தோலைகின்றது. காலமெனும் வெள்ளத்தே மன்னுயிரனைத்தும் நெஞ்சில் இன்பம் மன்னுகின்றன. அருளியலும் உலகியலும் இப்படிப் பிணைந்து நிற்கின்றன. இந்நிலை உலகிற்குப் போதுவே யென்றாலும் சிறப்பாக நம் பாரதப் பெருநாட்டிற்கும், அதிலும் குறிப்பாக நம் தென்னாட்டிற்கும் சிறப்பாகும்.

“ தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி ” என்பது திருவாசகம். அவனருள் மலிந்த தமிழ்நாட்டு ஆலயங்களில் ஒன்றாய் ஒளிர்ந்து, திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருப்பதிகம் ஒன்று பெற்றுத் திகழ்வது திருப்பறியலூர் என்னும் இத்திருத்தலம். அட்ட வீரட்டங்களுள் ஒன்றாய இவ்வாலயம், தருமையாதீனத்துப் பெருமைமிக்க ஆட்சியில் பிறங்குகின்றது.

சமயம், சமூகம், சமுதாயம், மோழி, திருக்கோயில் பணிகளைப் புரிந்து இமயத்துக் கேதாரநாதன் முதல் தென் குமரி அன்னை வரை யாவருமறிய அறவாழ்வு வாழ்ந்து இத்தருமையாதீனத்து 25 ஆவது குருமகாசந்நிதானமாக அருளரசோச்சி வரும் எங்கள் தவவேந்தர் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

அவர்கள் அருளாணையிட்டபடி திருப்பறியலூர்த் திருக்கோவில் திருப்பணி செய்யப்பெற்று, நிகழும் ஹேவிளம்பி வருஷம் ஆனித்திங்கள் 31-ம் நாளில் (15-7-57) கும்பாபிஷேகம் நிகழ்கின்றது. 'இத்திருவிழா மலராக இத்தலத்து வரலாறு ஆராய்ந்து எழுதப்பெறவேண்டும். அன்பர் எல்லோர் கரத்தும் அந்நாளில் அந்நூல் ஒளிர வேண்டும்' என்று திருவுளம் பற்றிய குருமகாசந்நிதானம் அவர்களின் அருளாணை தலைமேற்கொண்டு அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்த கருத்துக்களே துணையாக அடியேனால் இச்சிறுநூல் எழுதப்பெற்றது. இந்நூலெழுதும் பணியை எளியேனுக்கு ஈந்து உய்யக் கொண்டருளும் குருமகாசந்நிதானத்தின் திருவடி மலர்களை உளங்குளிர வழிபடுகின்றேன். அரும்பெருங் கருத்துக்கள் பலவற்றை உதவி, இந்நூலமைப்பு சிறக்கத் துணைபுரிந்த எங்கள் ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரி பிரின்சிபாலும், ஆதீனப் புலவரும் ஆகிய முதுபெரும்புலவர், முத்து. சு. மாணிக்கவாசக முதலியார் அவர்களுக்கு எனது அன்புகலந்த நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

'நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயக'னும் பறியலூர் மேய பரமனடி மனமொழி மெய்களாற் பணிந்து பரவுகின்றேன்.

குருமகாசந்நிதானத்தின் திருவடி மலர்கள் வாழ்க! சைவ நெறி வையமெல்லாம் வழங்குக!

தருமபுரம்
13—7—57.

அடியவன்,
சொ. சிங்காரவேலன்,
தமிழ்ப்பேராசிரியன்,
ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரி.

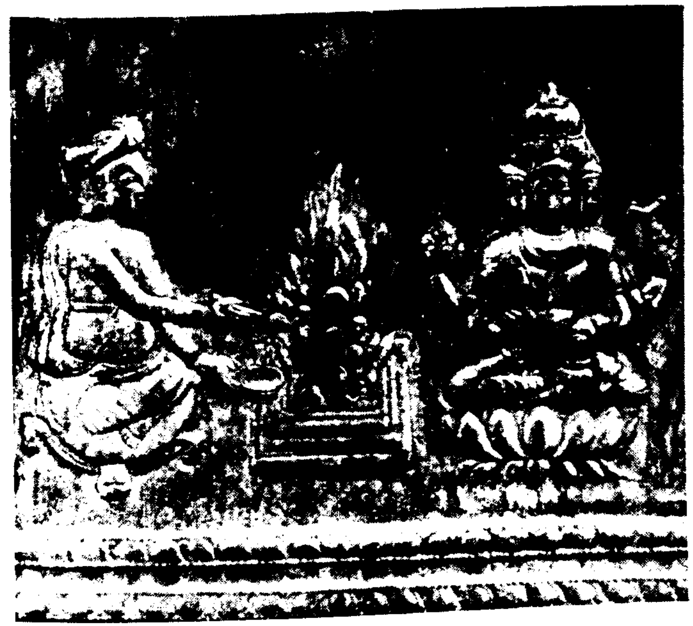

தக்ஷ யாகம் (சிற்பம்)

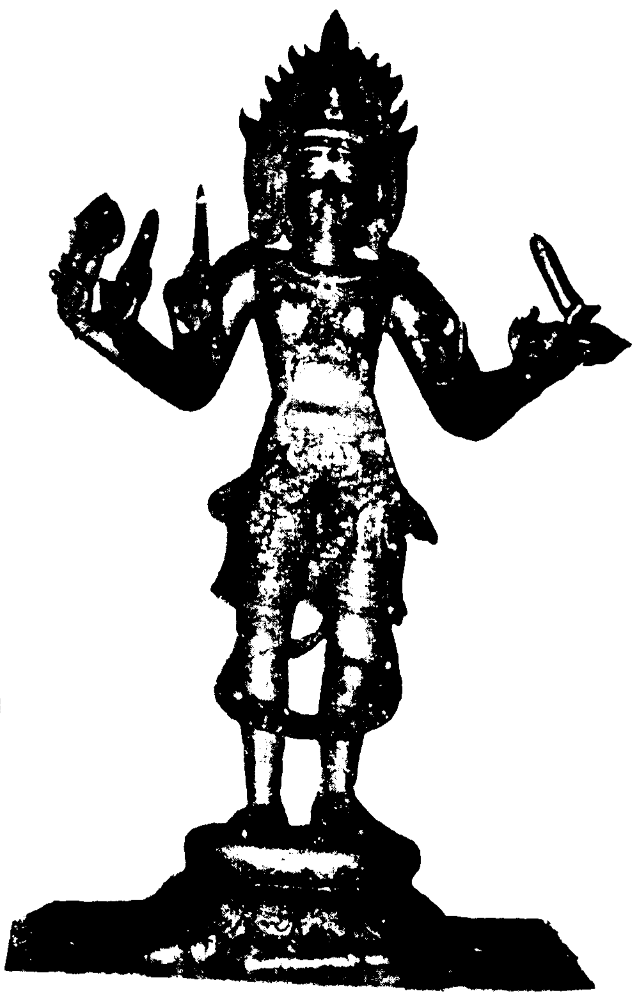

ஸ்ரீ சம்ஹார மூர்த்தி (தக்ஷ சம்ஹாரம்)

உ

சிவமயம்

திருப்பறியலூர்த் தல வரலாறு

" திங்களோடு கதிரவனும் தேவர் கோவும்
திருமாலும் நான்முகனும் தெளியவொண்ணு
எங்குநிறை உணர்வாகி அசலமாகி
இருவினையும் மலங்களைந்தோர்க்கு இன்பாய் என்றும்
பொங்குமருட் பரைகாண நடனம் செய்யும்
பொருளாகி அருளாலிப் புவனம் உய்ய
மங்களசின் மய உருவாய்ப் பறியலூரில்
வாழ் வீரட்டேசனடி மனத்துள் வைப்பாம் "

— தலபுராணம்.

மறக்கருணை :

எல்லாம் வல்ல முழுமுதல் இறைவன் கருணை வடிவாய பெருமான். கருணையே அவன் வடிவம். கருணையே அவன் திருமொழி. கருணையே அவன் திருவிழி. கருணையங் கடலாக வையத்தைப் படைக்கின்றான்; காக்கின்றான்; மறைக்கின்றான்; ஒடுக்குகின்றான்; அருளுகின்றான். உயிர்கள் உள் நின்று உணர்த்துகின்றான். வையம் இயங்குவது அத்திருவருளாற்றலால். வானம் பொழிவதும், தீ எரிப்பதும், புனல் பெருகுவதும், வளி வீசுவதும் எல்லாம் அப் பெருமான் கருணையாலேயே.

அக் கருணை ஒரு கணம் நின்றாலும் உலகம் வாழாது. மாண்டொழியும். நிலம், நீர், தீ, வளி, விசும்போடு ஐந்தும் கலந்த மயக்கமே உலகமென்பர். அதுவும் அவனருளால் நிகழ்ந்தவையே. இதனை விளக்குகிறது நம் சைவ சித்தாந்தம். அந்த ஆண்டவன் கருணை இருவகையாக உருவெடுக்கிறது, அறவடிவிலும்; மறவடிவிலும். 'அன்பு அறத்திறகே துணையென்பார் அறியாதவர்; அதுவே மறத் திறகும் துணை' என்று அறுதியிடுவார் ஆசிரியர் வள்ளுவனார். பிள்ளைமேல் பெறறவளுக்குப் பேசரிய பாசம்; அன்பு. ஆனால் பிள்ளை பிழை செய்துவிட்டால் தாய் சீறி எழுகிறாள்; சினக்கிறாள்; பிள்ளையின் முதுகில் அவள் விரல்கள் விளையாடுகின்றன. பிள்ளை வீறிட்டழ வீறிட்டழ வெகுண்டு அடிக்கின்றாள். இது எதனால்? தளராத தாய்மைப் பண்பு எங்கே போயிற்று? கண்ணின் மணியாகப் போற்றிய பாசம் கருகி விட்டதா? அந்தப் பிள்ளையின் மேல் அவள் வெறுப்புக்கொண்டுவிட்டாளா? இல்லை, இல்லை; பிழை செய்யும் பிள்ளை பிழை நீங்க வேண்டும் என்பதே பின்னணியாக மிளிர்கின்றது. அடித்தாளே ஒழிய அவ்வடிக்குப் பின் இருக்கிற அக உணர்ச்சி வேறே; அது தன் மகன் நல்லவனாக வாழ வேண்டுமென்கின்ற மனப் பாங்கேயாகும். எனவே இங்குச்செயலைப்பற்றிச் சிந்தியாது, செயலுக்குப் பின்னே இருக்கும் இதயத்தைக் காண வேண்டும். அங்கே பாசம் பளிச்சிடுகிறது; கருணை பெருகி நிற்கிறது. இது உலகியல்.

அருளியலிலும் இது ஒக்கும். உயிர்கள் செய்யும் பிழைகளுக்குத் தக ஒறுப்பு வழங்குகிறான் பெருமான்! 'நன்னெறி மாறிப் புன்னெறியதனிற் செல்லும் புன்மையினை' உயிர்கள் அடையுமாயின் திருத்த வேண்டிய கடமை தேவ

தேவன்பால் சேர்கின்றது. அறவழியாலும் மறவழியாலும் அவன் கருணை வெளிப்படுகின்றது. அன்னை பிள்ளையை அடித்துத் திருத்துவதுபோல அப்பனும் தன் உயிர்க் குழவிகளை அடித்துத் திருத்துகிறான்; அன்பு என்ற பின்னணி அங்கே அருள்கீதம் முழக்குகிறது. கருணை என்ற வெள்ளம் அங்கே அருவியாய், வாய்க்காலாய், வெள்ளமாய்ப் பெருக்கெடுக்கிறது. இதனையே மறக்கருணை என்கின்றது சமயநெறி. † ஆகவே மறக்கருணை உயிர்களிடத்தின்மேல் வைத்த ஓவாத கருணையால் ஆண்டவன் புரியும் அன்புத் தண்டனையே என்று உணரலாம்.

புராண வரலாறு :

ஆண்டவன் நிகழ்த்திய மறக்கருணைச் செயல்களை எட்டு வகையால் சுட்டிக்காட்டினர் நம் முன்னோர். புராண வரலாறு வாயிலாக அக்கருத்துக்களைப் புகட்டுகின்றனர். இனிய வரலாறுகள் அக் கருணையை விரிப்பனவாயின. இவ்வீரச்செயல்களை நிகழ்த்திய தலங்களோடு இணைத்து இவை விளக்கப்பட்டன. வீரம் தானம் என்ற சொற்களால் இவை வெளிவந்தன. இவையே வீரட்டானங்கள். இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வோர் வரலாறு உள்ளது. இதனை ஓர் பழம் பாடல் இணைத்துப்பாடுகின்றது.

" பூமன் சிரம் கண்டி; அந்தகன் கோவல்; புரம் அதிகை
மாமன் பறியல்; சலந்தரன் விற்குடி; மாவழுவூர்;
காமன் கொறுக்கை; இயமன் கடவூர்; இக் காசினியில்
தேமன்னு கொன்றையும் திங்களும் சூடிதன் சேவகமே "

---

† 'துக்கமா மூடர்தம்மைத் துயரிலே வீழ்ப்பர்போலும்'
(அப்பர்)

இப்பாடல் வீரட்டானங்களைக் குறிக்கின்றது. பிரமனைக் கண்டியூரிலும், அந்தகனைக் கோவலூரிலும் முப்புராதிகளை அதிகையினும், காமனைக் கோறுக்கையிலும், இயமனைக் கடவூரிலும் மறக்கருணைகாட்டி ஆட்கோண்டான்பெருமான்.

வீரட்டானங்களின் பயன் :

அப்பர் சுவாமிகள் வீரட்டானத் தலங்களைப் பேரிதும் போற்றுகின்றார்கள்; ஆண்டவனின் மறக்கருணை வெள்ளம் போங்கித் ததும்பிய முழு இன்பத் தலங்களாகிய இத்தலங்கள் எட்டினையும் ஒவ்வோரு மனிதரும் சென்று வழிபட வேண்டுமென்று எண்ணினார்கள். வலியுறுத்தப் புகுந்தார்கள். 'மனிதர்காள்! இங்கே வம் ஒன்று சோல்லுகேன்' என்று வலிந்து கூவியழைத்து வாழ்வளிக்கும் வள்ளலார் அல்லவா இப்பெருமான்! இத் தலங்களை — வீரட்டானத் திருத்தலங்களை வழிபடுவோர் எமனுக்கு அஞ்ச வேண்டியதில்லை, என்று கருதினார்கள்.

திருவள்ளுவர் தவத்தால் விளைந்த ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்கள் கூற்றுவனையும் கடக்கலாம்; வெல்லலாம் என்றார். 'கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்' என்பது வள்ளுவம். அப்பர் சுவாமிகளும் விரட்டானத் தலங்களை விரும்பிப் பணிவார் கூற்றுவனுக்கு அஞ்ச வேண்டுவதில்லை என்று அறுதியிட்டார்கள். அம்மட்டுமோ? இத் தலத் திருநாமங்களை நாவில் நவின்றுரைத்தாலும் போதும்; எமனது ஏவலர் நேருங்கி வருபவர்கள் இவர்கள் சிவன்தமர் என்று எண்ணி அகன்று சென்றுவிடுவர் என்று கூறி முடித்தார்கள். தமர் - என்ற தமிழ்ச்சோல் தம்மவர் என்று போருள்படும். தம் + அக்கை, தம் + அப்பன் போன்ற சோற்களை ஒத்தே தமர் என்ற சோல்லும் உள்ளது.

உறவுடையவரைத் தமர் என்று உரைத்தல் போருந்தும். சிவனுக்கு உறவுடையராந் தன்மை எத்துணைச் சிறந்தது'. அதற்கன்றே ஆன்மகோடிகளது அல்லல், முயற்சி எல்லாம்! அப்பேறு கிட்டிவிடுகிறது இவ்வீரட்டத் தலங்களை நினைத்துப்பணிந்தால் என்றால் இப்பயனை அளவிடலும் ஒல்லுமோ? அன்றியும் 'சிவன்தமர்' என்ற சிறப்புப் பட்டமும் வந்து எய்துகின்றமை தனிச் சிறப்பாதல் தேளியலாம். அப்பர் சுவாமிகளது அரும்போருள் போதிந்த அவ்வருட் பாடலைப் பன்முறையும் எண்ணி எண்ணித் திருவருள் வெள்ளத்தில் திளைத்தல் நம்மனோர் கடமை:

"காவிரியின் கரைக்கண்டி வீரட்டானம
  கடவூர் விரட்டானம் காமருசீர் அதிகை
மேவிய வீரட்டானம் வழுவை வீரட்டம்
  வியன் பறியல் விரட்டம் விடையூர்திக் கிடமாம்
கோவல்நகர் விரட்டம் குறுக்கை வீரட்டம்
  கோத்திட்டை குடிவீரட்டான மிவைகூறி
நாவில் நவின் றுரைப்பார்க்கு நணுகச் சென்றால்
  நமன்தமரும் சிவன்தமரேன்று அகல்வர் நன்கே'

பறியலூர் வீரட்டம் :

இவ்வெட்டு வீரட்டங்களுள் தருமையாதீனத்திற்குச் சோந்தமான வீரட்டங்கள் மூன்று; அவையாவன: (1) பறியல் (2) குறுக்கை (3) திருக்கடவூர்.

தருமையாதீனத்தின் இருபத்தேழு தலங்களுள் மறக்கருணைகாட்டிய இடங்களாகிய இம்மூன்றும் அடங்கியிருக்கின்றன. சிவபிரான் காமனை எரித்த திருத்தலம் குறுக்கை. அது தஞ்சை மாவட்டம் மாயூரம் வட்டத்தில் உள்ளது. திருக்கடவூரும் இதே வட்டத்தின்கண் உள்ளது.

இங்கே கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தனன் பெருமான். மூன்ருவதாக அமைந்த திருப்பறியலூர் தக்கனுக்குப் புத்தியைத் தக்கபடி கற்பித்த தலம். காவிரித் தென்கரைத் தலம். இத் திருத்தலம் தலவரிசையில் 104-வது தலமாக உள்ளது. தஞ்சை மாவட்டம் மாயூரம் வட்டத்திலேயே உள்ளது. மாயூரம் தரங்கம்பாடி இருப்புப் பாதையில் திருச்செம்பொன்ஞர்கோவிலின் தென்மேற்கில் ஒன்றேகால் கல் தொலைவில் உள்ளது. தருமையாதீனம் இருபத்தைந்தாவது குருமகாசந்நிதானமாக இப்போது எழுந்தருளியிருப்பவர்களும் சமயம் சமூகம், பொதுநலப் பணிகளையும் திருக்கோயில் திருப்பணிகளையும் ஆற்றிவருபவர்களும், தம் அருளாட்சிக்குட்பட்ட பல திருக்கோவில்களையும் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து வருபவர்களுமாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் இத்திருக்கோவிலைப் பரிபாலித்து வருகின்ருர்கள்.

தலப் பெயர்கள் :

தட்சபுரம் : இப்பெயர் தக்கனுல் விளைந்ததாகும். பிரமனின் புதல்வனுன தக்கன் தேவர்கள் சூழ மண்ணுலகம் போந்தான். தவம் செயதற்குரிய இடத்தைத் தமிழகத்தில் தேர்ந்தான். இறுதியில் இத் திருத்தலமே தவம் செய்தற் கேற்றதெனக்கொண்டான். இங்கேயே தான வேள்வியும் புரிந்தான். தக்கன் வேள்வி செய்த இடமாதலின் இத்தலம் தட்சபுரம் என்றும் ஓர் திருப்பெயர் பெற்றது

பறியலூர் : இப்போது இதனைப் பரசலூர் என்று வழங்குகின்றனர். பரசல், பழிச்சல் முதலியன தமிழில் தொழுதலைக் குறிக்கும். சிதைந்த வழக்கு ஆக இருப்பினும் பரசுதலால் வந்த பெயராக் கொள்ளின் பரசத்

தக்க ஊர் என்று கொள்ளலாம். 'பரசுவது நம் பெருமான் கழல் என்ருல் பழுது அணையாது' என்று திருஞான சம்பந்தர் புராணத்திலும் வருதலைக் காண இஃது உறுதிப் படும். தலபுராணத்தில் பறியலூர் என்பதற்கு மூன்று காரணங்கள் மொழியப் பெற்றுள்ளன.

தாரகன் என்னும் அசுரனுல் தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அச்சத்தை நீக்கியதனுல் (பறித்ததனுல்) பறியலூர் எனப்பட்டதென்றும்[1]

சவுனகர் சாபத்தால் வேடுவனுகத் திரிந்த புற்கலன் இத்தலத்துப் பக்கம் வந்த முனிவரின் குடை முதலியவற்றைப் பறித்துக்கொண்டமையால் பறிய லூர் எனலாயிற்றென்றும்[2]

இத் தலத்துக்கு வந்து வழிபடுவோரது பாவங் களைப் பறிக்கின்ற பெருமான் உறைதலால் பறியலூராயிற் றென்றும்[3] தலபுராணம் கூறுகின்றது. தக்க யாகத்துக்கு

[1] 'வருபயம் இமையோர் யார்க்கும் மருவுமுன் பறித்தலாலே
பருவரல் அகற்றும் தூய பறியலூர் எனற் பாறறன்றே'
(தலவிசிட்ட — 51)

[2] 'வம்மினென்றனுகித் தாங்கும் வண்குடை
தொடுதோல் தன்னை
வெம்மையிற் பறித்தலானும் விளம்புவர் பறியலென்றே'
(தல - 52)

[3] 'வந்தவரடியிற்ருழ்வோர் மருவிய பாப பேத
பந்தனை பறித்தலாலும் பறியலென்று அதற்கு நாமம்'
(தல - 53)

வந்த தேவர்களின் தீமையைப் பறித்துக் கொண்டதனால் இதற்குப் பறியலூரென்ற பெயர் வந்ததென்று மாயூரப் புராணம் கூறுவதும் நான்காவது காரணமாக அமைகின்றது.[4] மாமனின் தலையைப் பறித்தமையால் பறியல் என்றாயிற்று. இது " மாமன் பறியல் " என்ற தொடரால் விளங்குகிறது.

தீர்த்தங்கள் :

புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அகத் தூய்மை, புறத் தூய்மை இரண்டும் காக்க நம் முன்னோரால் ஏற்படுத்தப்பெற்றவை. அகமும் புறமும் தூயராய் அரிய நல் வாழ்வு வாழ்ந்து மெய்ப்பொருள் உணர்ச்சி மேவவேண்டும் என்ற காரணத்தாலேயே தீர்த்தங்கள் நம் நாட்டில் திகழ்கின்றன. 'வெறி மலர்த் தீர்த்தத்து எறிபுனற் கங்கை' - என்று கல்வெட்டிலே வருகின்றது. 'குமரியாடிப் போந்தேன் சோறு தாரும்' என்ற தொடர் இலக்கணங்களிலே உதாரணமாக எடுத்தாளப்படுகிறது. 'மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம்' என்று முறைப்படுத்தி மொழிகிறது. தாயுமானவர் தயாமொழி. 'களித்துக் கலந்ததோர் காதற்கசிவோடு காவிரி வாய்க் குளித்து' என்று தீர்த்தமாடுதலை அருளுகின்றது தேவாரம். எனவே இமய முதல் குமரி வரை தீர்த்தமாடுதல் என்ற ஓர் அறத்தினை எவ்வாறு நம் முன்னோர் நாடி ஒழுகினர் என்ற செய்தியை நாம் உணரலாகும். வரலாற்றிலும் அந்த அடிப்படையில் சில பல செய்திகளை நாம் தெரியலாம். 'கங்கைப் பேரியாற்றுக் கடும்புனல்

[4] ' பயங்கிளர் நுங்கள் தீமைப்பறி செய்தோம் இத்தேத்தற்றால்
தயங்குமித் தானமென்றும் பறியல் என்று ஓர்பேர் சார்க'

(மாயூரப் புராணம்)

நீத்தம் எங்கோ மகளை ஆட்டிய அந்நாள்' என்று செங்குட்டுவன் தன் மாதாவைத் தீர்த்தமாட்டினதோரு கதையைச் சிலப்பதிகாரம் பாடுகிறது. வடநாட்டிலிருந்து இங்கு குமரி, சேது படிதற்கு வருதலும், தென்னாட்டிலிருந்து கங்கை படிதற்குப் போதலுமாக இவை நிகழ்ந்தன. இவற்றால் மக்கள் சமுதாயத்தில் ஒற்றுமை வளர்ந்தது; பக்தி வளர்ந்தது; பரந்த மனோபாவமும் வளர்ந்தது.

இந்த அடிப்படையில் தலங்கள் தோறும் புண்ணியச் சிறப்புடைய தீர்த்தங்கள் அமைக்கப்பெற்றன. திருப்பறியலூரிலும் சிவபுண்ணியப் பேறளிக்கும் சிவதீர்த்தங்கள் உண்டு. இவற்றில் மூழ்கி எழுவோர் முத்திப்பேறடைவர். மெய்ப்பொருள் உணர்ந்து மேனிலை பெறுவர் என்கிறது தலபுராணம்.

நான்கு தீர்த்தங்கள் இத்தலத்து அமைந்துள்ளன : உத்தரவேதி தீர்த்தம், தேவ தீர்த்தம், கமல தீர்த்தம், திசைப்பாலகர் தீர்த்தம் என்பன அவையாம்.

ஆலயத்தின் தென்பால் அமைந்துள்ள உத்தரவேதி தீர்த்தம் மிக உத்தமமான தீர்த்தமாகும். இத் தீர்த்தத்தில் ஒரு முறை நீராடுதலும், நியமத்திற் பூசனை செய்தலும், பத்தியால் வணங்கலும் செய்வோர் நீடிய ஆயுள் பெற்று வாழ்வர்; பிணிகள் பறந்தோடும்; நிலைத்த முத்திப்பேறு கிட்டும் என்று தீர்த்தச் சிறப்புரைக்கின்றது புராணம். †

† " உத்தரவேதி தீர்த்தத்து ஒருபொழுது ஆடல் அங்கு
நித்தனைப் பரிவிற் காண்டல் நியமத்திற் பூசை செய்தல்
பத்தியால்வணங்கல்யார்க்கும் பகர்ந்திடில் அரியமுன்னார்
ஒத்தநன் மகம் நூறேனும் வகுத்தவர்க் குளவாமன்றே "

— தலவிசிட்ட - 64

தக்கனது வேள்வியை அழிப்பதற்குத் தோனறிய வீரபத்திரக் கடவுள் இத்திருக்கோயிலில் விளங்குகின்றார். இறைவன் வீரட்டேசராகவும் இறைவி இளங்கோம்பன்னு ளாகவும் இலங்குகின்றனர்.

தலபுராண வரலாறும் :

புராண வரலாறுகள் இரண்டு இத்தலத்துக்கு உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றே எல்லாரானும் அறியப்பட்ட தக்கயாகம். மற்றொன்று புற்கலன் என்ற ஓர் மன்னனின் வரலாருகும்; காந்தம - உருத்திர சங்கிதை-கேந்திர காண்டத்தில் வட மொழியில் அமைந்தன இவை.

புற்கலன் வரலாறு :

முன்னோர் நாளில் மேற்குத் திசைக்கு மன்னனுகப் புற்கலன் என்பான் விளங்கினன். பெண்களோடு ஓர்நாள் புனல் விளையாட்டு ஆடிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது சவுனகர் என்னும் தவமுனிவர் அங்கே வந்தனர். அந்தப் பெண்கள் ஓடிவந்து முனிவரை வணங்கினர். ஆனுல் புற்கலனே பெண்கள்பாற் கொண்ட மையலால் மனமயங்கி முனிவரைத் தொழாது நின்றான். முனிவருக்குச் சீற்றம் பிறந்தது. 'நீ என்னை அவமதித்தனை; அதனுல் வேடனுகி அலைவாயாக' என்று சாபமிட்டனர். மன்னன் நடுங்கிச்சென்று மாதவர் அடிவிழ்ந்து புலம்பிவேண்டினன். 'பாரிசாதவனம் என்றோர் காடு தெனுட்டிற் சோழநாட் டின்கண் உள்ளது; அங்கு நீ சென்று திரியுங்காலை முனிவர்கள் ஓர்நாள் வருவர். அவரால் உனக்கிட்ட சாபம் நீங்கும்' என்று நீக்கமும் கூறிச சென்றனர் அம்முனிவர் நிறைமொழி மாந்தர் அல்லவா? 'இட்டசாபம் கட்டிய

தாதலின்' வேந்தன் வேடனுனன். செங்கோலேந்திய கரத்தே வில்லேந்தினன்; பன்னுள் கானகம் எல்லாம் சுற்றி யலைந்து இறுதியில் பாரிசாதவனம் என்ற பெயருடைய இத் திருப்பறியலூர் வந்துற்றான். அப்போது தலயாத்திரை செய்துகொண்டு வந்த முனிவர்கள் ஆங்கு வந்தனர்; வேடன் ஆகிய புற்கலன் அவர்கள்பால் இருந்த செருப்பு, குடை முதலியவற்றைப் பாய்ந்தோடிவந்து பறித்தான். அவர்கள் திகம்பரராகி நின்றனர். அம்முனிவரில் அத்திரி என்ற முனிவன் மூப்புத்துன்பத்தால் தள்ளாமைகொண்டு தளர்ந்ததைக்கண்ட புற்கலன் ஓடினன். அவர்பால் குடை, செருப்பு ஆகியவற்றைக் கொடுத்தான். உடன் அத்திரி முனிவர் அவனைத் தம் கரத்தால் தீண்டி உபதேசம் புரிய வேட்டுவத்தன்மை நீங்கி அருள் படைத்த அரசனுகி மற்றையோரிடம் மற்றவற்றைக் கொடுத்தனன். முனிவர் மகிழ்ந்தனர். அவர்கள்பால் பெற்ற உபதேசத்தால் இராமசெபம் செய்து உயர்ந்தான் அவ்வேடன். வான்மீகி என்ற பெயரும் பெற்றனன். இராமனது வரலாற்றை வட மொழியில் கற்றோர் வியப்பக் கவியாற் பாடினன். காலத்தை வென்று தலைநிமிர்ந்தோங்கி அந்த இராம காதையும் என்றும் நின்று நிலவலாயி[illegible]ப்பேறு பெற்றனன். இராமாயணம் பாடிய வான்மீகி[illegible]ம் இம்மணணிலேயே வாழ்ந்தனர் [illegible] வரலாறு சிறப்பி[illegible] தாகும். இதன் விசேடத்தை[illegible] தலபுராணத்துத் தீர்[illegible] விசிட்டச் சருக்கம் கூறும்.

தக்கன் வரலாறு :

'சாட எடுத்தது தக்கன்[illegible] வேள்வியில்' என்று இவ்வரலாற்றைத் திருநாவுக்கரச[illegible] மூர்த்திகள் குறித்[illegible]. தக்கனுக்குப் பிறர் யார்க்கும் கி[illegible]கா[illegible]ப்பேறு

112845
Q 9,3 : 3 2 . 2,1193, TP
NK7

கிடைத்தது. உமாதேவியை மகளாகப் பெறக் கிடைத்த பெருவாய்ப்பே அதுவாகும். இருப்பினும் சிவபிரானைத் தக்கன் மதிக்கவில்லை; தருக்குக் கொண்டிருந்தான். திருமணக் காலத்தில் அம்மையைக் கைப்பற்றிய சிவபெருமான் அப்போது மறைந்தருளித் துன்பம் கொடுத்தார். மறுமுறை தக்கன் அறியாத வண்ணம் வந்து உமையம்மையைத் திருக்கயிலாயம் அழைத்துச் சென்றார். மகளையும் மருகனையும் கண்டு வரலாமென்று ஒருகால் தக்கன் திருக்கயிலை சென்றபோது வாயிலாளர்களால் தடுக்கப்பட்டான். இவையே தக்கன் இறைவனை மதியாமைக்குக் காரணங்களாம். ஒரு வேள்வி செய்ய எண்ணினான் இவன். பிறவாயாக்கைப் பெரியோனும், முழுமுதல்வனுமாகிய சிவபிரானுக்கு அவியுணவு அளித்து வேள்வி புரிவதே முறை. அதை மறுத்து விட்டுணுவுக்கு அவி கொடுத்து வேள்வி செய்ய எண்ணினான் தக்கன் பாரிசாத வனம் எனப்படும் பறியலூரே அதற்குத் தக்க இடம் என்று நியமித்து, அங்கே யாகசாலை அமைக்க ஏவலர்க்குக் கட்டளையிட்டான். தக்கன் ஆணைக்குத் தடையேது? விட்டுணு, பிரமன்முதலிய தேவராதியர் கூடினர். வியாழ பகவான் வேள்விச்சடங்குகளைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

இந்த வேள்விச் செய்தியை நாரதமுனிவரால் உமையம்மை அறிந்தனள். வேள்விக்குச் செல்ல விழைந்தனள். சிவபிரானுக்கு உமாதேவி தக்கயாகத்துக்குச் செல்வது தக்கதாகப் புலப்படவில்லை. இருப்பினும் ஒருவாறு இசைவு பெற்றுப் பறியலூர் வந்தனள். தந்தையாகிய தக்கனின் உபசாரம் கிடைக்கவில்லை. உமாதேவியைப் பற்றியும் சிவபிரானைப்பற்றியும் கொடுஞ் சொற்களை அள்ளி வீசினன் தக்கன். தேவியின் மனம் பொறுக்கவில்லை.

சினம் மூண்டது. ‘இந்த யாகம் பொன்றுக; தேவர் சிதைக; நிந்தை செய்த நீயும் இப்போதே கெடுக’ என்று சாபம் கூறித் திருக்கயிலைக்கு விரைந்தனள். தேவதேவன் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினள்.

உமாதேவியார் உரைத்ததை ஏற்றுச் சிவபிரான் வீரபத்திரக் கடவுளைக் கூவினார். தக்கன் வேள்விக்குச் சென்று அவியுணவைச் சிவபரம் பொருளுக்குத் தர வேண்டுமென்று மொழியவும், தாராவிட்டால் தேவர்களோடு தக்கனையும் ஒருங்கு அழிக்கவும் ஆணையிட்டார். வீரபத்திரரும் விரைந்து பறியலூரை அடைந்தார். யாவரும் அஞ்சினர்; தேவர்கள் நிலை குலைந்தனர்; தக்கன் தருக்கடங்கவில்லை. அவியினைக் கொடுக்க மறுத்தனன். வீரபத்திரரின் வெகுளி காட்டுத் தீயாய் மூண்டது. விஷ்ணு தண்டால் அடிபட்டார். பிரமன் குட்டுப்பட்டான். கலைமகள் மூக்கரியப்பட்டாள். சந்திரன் தேய்க்கப்பட்டான். சூரியன் பற்கள் சிதைக்கப்பட்டான். இயமன் தலை வெட்டப்பட்டான். தீ ஏழு நாக்குக்களையும் இழந்தான். எச்சன் தலையறுபட்டான். ஈசானனும் உருத்திர கணங்களுமே வீரபத்திரருக்குத் தப்பினர்.

தக்கன் மனம் பதைத்தான், ‘குருமொழிகேளேன்; மகள் கூறியன மறுத்தேன். திருமால் முதற்பொருளென்று அறியாது தருக்கால் முடிவு கட்டினேன். விதிவழி மதி செல்லும் என்பது என்னளவில் நிகழ்ந்தது’ என்று அலறினான். வீரபத்திரர் முன்னே தோன்றினார். சினத்தோடு மொழியலானார் : ‘இறைவனை நிந்தனை செய்தாய்; இதோபார் உன் வேள்விக்கு வந்தவர்கள் பட்டபாட்டை’ எங்கே உன் செருக்கு? எங்கே உன் வேள்வி?

வீரபத்திரரின் வாள் தக்கன் தலையைத் துண்டித்தது. இச்சமயத்தில் திருமால் வீரபத்திரரை எதிர்க்கத் தோடங்கினார். சக்கரப்படையை வீரபத்திரர்மேல் ஏவி விட்டார். வீரபத்திரர் தம் கையில் அதனை வாங்கிக் கோண்டார். திருமாலைக் கோல்ல முற்படுகையில் ஆகாயவாணி 'சேற்றம் நீங்குக' என்று எழுந்தது. வீரபத்திரர் சினம் தணிந்தது. எல்லோரும் அடிபணிந்து பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டினர். இடபாருடராய்ப் பெருமான் திருக் காட்சி வழங்கினர். வீரபத்திரர் வேள்விக் களத்தில் இறந்த யாவரையும் எழ அருளினர். தக்கனுக்கு மட்டும் ஆட்டுத் தலையோடு உயிரீந்தனர். தக்கன் சிவபிரான் திருவடியில்வீழ்ந்து பிரார்த்தனை செய்யலானான்.

' பெருமானே ! நான்செய்த பழி தீரும் வண்ணம் அவியருந்தியருள வேண்டும்; இவ்வேள்வியையும் முடிக்க வேண்டும். இத்தலத்திலேயே இலிங்க வடிவில் எழுந்தருளிக் காட்சி வழங்க வேண்டும். அன்றியும் இத்தலம் என் பெயரால் வழங்கப்பெறவேண்டும்.''

தக்கனின் விண்ணப்பத்தைப் பெருமான் ஏற்றார். அவ்வாறே அருளும் புரிந்தார். இலிங்க வடிவாகித் தான் அமர்ந்தார். வீரபத்திரரும் அருகில் விளங்கலானார். தலமும் தட்சபுரம் என்று வழங்கப் பெறலாயிற்று. இவ் வரலாற்றின் விரிவைத் தலபுராணம் அழகுற விளக்கிச் செல்கினறது.

இலக்கியம் :

இலக்கியப் பெருமை இணையற்ற பெருமை. இச்சீரிய தலமும் இலக்கியப் பெருமை பெற்று விளங்குகிறது.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருப்பதிகம் ஒன்றும் இத்தலத்திற்கு உண்டு. 'கருத்தன் கடவுள்' என்று தோடங்கும் அத் திருப்பதிகம். அது முதல் திருமுறையிலேயே அமைந்திருக்கின்றது. சுவாமிகள் இப்பதிகத்தைப் பாடிப் பறியலூர் வீரட்டேசன் திருவடி பரவுகின்றார்கள். இப்பெருமானின் இயல்பு இவ்வண்ணம் இவ் வண்ணம் என்று விதந்து பேசுகின்றார்கள்.

'எல்லா உயிர்களுக்கும் கருத்தன், கனலேந்தி ஆடும் ஆடலை உடையவன். சடைமேல் பிறையணிந்தவன்; மிகவும் தோன்மையானவன். மருந்தன். அமுதன். கங்கையைச் சடையுள் வைத்தபிரான், குளிர்ந்தார் சடையன். காமன் அடங்கச் சேற்றவன். பிறப்பு, இறப்பு அற்றவன். இடுகாட்டில் ஆடும் கபாலி. திரிபுரம் தீயெழச் சேற்றவன். அயனும் அரனும் தேட அழலாய் நிமிர்ந்தவன். இளங்கோம்பன்னாளோடு‡ இணைந்தவன். இப்பெருமானைப் புனைந்த இப்பாடல்கள் வல்லார்க்குத் துன்பங்கள் அறும்; பிறப்பு அறும்.

என்பது சுவாமிகள் பறியல் வீரட்டம் மேய பரமனைப் பற்றிப் பாடியுள்ள கருத்தின் சுருக்கமாகும். இந்தப் பண் மேகராகக் குறிஞ்சி என்ற பண்வகையைச் சார்ந்ததாகும். இப் பண் இனிய - ஆற்றல்மிக்க பண் என்பது உணர்வார் அறிந்த ஒன்று.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் காப்புத் திருத்தாண்டகத்துப் 'பறியலூர் வீரட்டம்' என்று இதனைக் குறிக்கின்றார்கள்.

‡ தலத்து இறைவியின் திருநாமம்.

அன்றியும் திருவடைவுத் திருத்தாண்டகத்தில் 'வியன் பறியல் வீரட்டம்' என்று அருளியுள்ளார்கள்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகள் புராணத்தில், 'பாடும் அப்பதிபணிந்துபோய்ப் பறியலூர் மேவும், தோடுலாமலர் இதழியும் தும்பையும் அடம்பும் காடுகொண்ட செஞ்சடைமுடிக் கடவுளர் கருது நீடு வீரட்டம் பணிந்தனர் நிறைமறை வேந்தர்' என்று பாடுகின்றார்கள். கந்தபுராணத்தில் பறியலூர் பற்றிய குறிப்பு உண்டு. 'தண்ணியல் மஞ்ஞையாடும் தண்டுறைப் பறியலூரும், கண்ணுதல் இறைவன் தானம் ஏனவும் கண்டு போனான்' என்பது அப்பகுதியாகும்.

திருவிளையாடலில், 'மேழகச் சென்னிதன்னை, மங்கல மாமறக்கீந்த மருகனார் இருக்கை காண்மின்' என்னும் பகுதி பறியலூர் வீரட்டத்து நிகழ்ச்சியை விளக்கியிருப்பது காணலாம்.

திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தில், 'வரமிகு மாதுலன் வேள்வி மடித்தவிடமது காண்மின்' என்று வருமிடம் இந்நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பதாகும்.

இத் திருத்தலத்தைப் புராணம் பாடிப் பெருமைப் படுத்தியவர்கள் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக் குருமகாசந்நிதானமாக விளங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ பின்வேலப்ப தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் ஆவார்கள். 655 திருப்பாடல்களால் அழகுற விளங்குகின்றது இப் புராண இலக்கியம். தலவிசிட்டச் சருக்கம் முதலாகக் கொண்டு தீர்த்த விசிட்டச்சருக்கம் இறுதியாகமுடிகின்றது. பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் கவி நயமும், கற்பனை வளமும்

தோன்றப் பாடப்பட்டுள்ளன. வருணனைப் பகுதிகள் பழைய தமிழ் நூல்களின் கற்பனைகளை ஒத்துப்புதுமையோடு பொலிகின்றன. சுருங்கக் கூறினால் இத் திருப்பறியலூர்ப் புராணம் அமைந்தோர் புராண இலக்கியமாய்க் கற்றார்க்குப் பெருவிருந்தாய்ப் பிறங்குகின்றது.

இப் புராணத்தின் பழைய பதிப்பு சகம் 1824-ல் அஃதாவது கி. பி. 1902-ல் வெளிவந்திருக்கிறது. முது பெரும்புலவர் தருமையாதீன வித்துவ சிரோமணி, திரு. அ. முத்துத் தாண்டவராயப் பிள்ளையால் பல பிரதிகளோடும் ஒப்பு நோக்கி ஆராய்ந்து அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. கடலி சின்னையக் கண்டிய தேவர் பொருளுதவியின் துணையால் இப் புராணத் திருப்பணி நிறைவேறியது.

கல்வெட்டுச் செய்திகள் :

இக் கோயிலில் அமைந்த கல்வெட்டுக்கள் மூன்றாகும். அவை 1925-ல் அரசியல் பழமைப் பாதுகாவல் துறையினரால் படியெடுக்கப்பெற்றுள்ளன ‡

சுந்தரபாண்டியனின் ஆட்சிக்காலத்தே 5 ஆவது ஆண்டில் இத்தலம் கல்வெட்டிற் குறிக்கப்பெறுவது. 'ஜெயங்கொண்ட சோழவள நாட்டு விழை நாட்டு இராஜ நாராயண சதுர்வேதி மங்கலமான பறியலூர்' என்று. இறைவர் 'தட்சேசுவரம் உடையார்' 'திருவீரட்டான முடையார்' - என வழங்கப்பெறுகிறார். கிருஷ்ணப்பதேவ மகாராயர் என்பவரால் சில சிற்றூர்கள் வரி தண்டல்

‡ See the annal reports of South Indian epbigraphy for the year 1925. 167 to 169

செய்யப்பெற்றுச் சிவ விஷ்ணு கோயிலுக்கு அளிக்கப் பெற்றது. யாத்ரீகர்களுக்கு உணவு வசதி செய்யப் பெற்றது. பரராஜ பயங்கர நல்லூரில் 30 வேலி நிலம் இறையிலியாக அளிக்கப்பெற்றது. ஏழுலகம் உடைய சதுர்வேதி மங்கலத்து ஒரு அக்ரகாரம் அமைக்க நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது.

முடிவுரை

இத்துணைப் பெருமை மிக்க திருத்தலமாகிய இத்திருக் கோவிலைப் புதுப்பித்து உத்தரவேதி தீர்த்தத்தை வெட்டிப் படித்துறை கட்டிச் சுற்றுக் கோவில்களைத் திருத்தித் தளவரிசையிட்டுத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி 25வது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளவர்கள் நிகழும் ஹேவிளம்பி௵ ஆனி௴ 31ஆம் நாள் (15—7—1957) கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தியருளுகின்றார்கள். அன்பர்கள் போந்து வழிபட்டு வீரட்டேசனருளைப் பெற்று நன்னெறி நிற்பாராக.

வீரட்டேசன் விரைகழல் வேல்க !

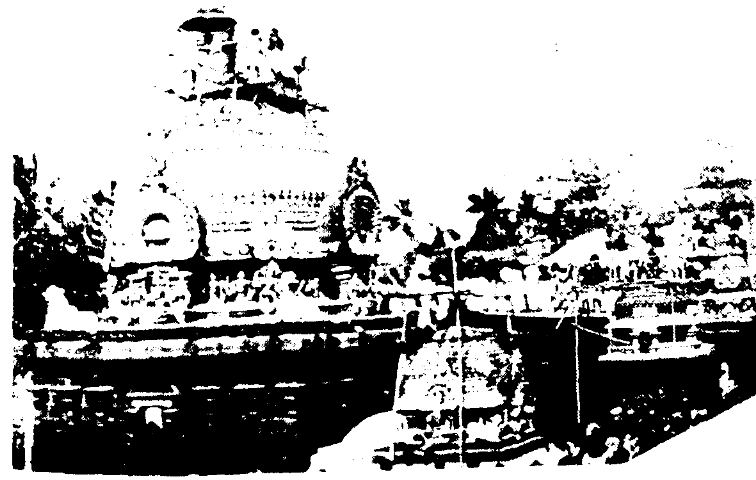

கும்பாபிஷேகக் காட்சி

உ

சிவமயம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருப்பதிகம்

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

கருத்தன் கடவுள் கனலேந்தி யாடும்
நிருத்தன் சடைமேல் நிரம்பா மதியன்
திருத்த முடையார் திருப்பறிய லூரில்
விருத்த னெனத்தகும் வீரட்டத் தானே. 1

கருத்தன் - கருத்தினுள் இருப்பவன். தலைவன் எனலும் ஆம். கடவுள் - சிவபெருமானுக்கே உரிய சிறப்புத் திருநாமம்; 'நல்லவும் தீயவும் அல்ல குவியிணர்ப், புல்லிணர் எருக்கமாயினும். உடையவை, கடவுள் பேணே மென்னு வாங்கு' என்ற புறப்பாட்டிற்போல. நிருத்தம் - நடம். நிரம்பாமதி-பிள்ளைமதி; பிறை. திருத்தம்-செப்பம். விருத்தன் - பழையவன். ஆண்டவன் விருத்தனுமை திருவிளையாட லால் தெளிக. கருத்தன், கடவுள், நிருத்தன், மதியன் வீரட்டத்தான் என்று வினைமுடிவு செய்க. ஏனையவும் இவ்வாறே.

மருந்தன் அமுதன் மயானத்துண் மைந்தன்
பெருந்தண் புனற்சென்னி வைத்த பெருமான்
திருந்து மறையோர் திருப்பறிய லூரில்
விரிந்த மலர்ச்சோலை வீரட்டத் தானே. ௨

மருந்தாக இருப்பவன்; மைந்தன் - வீரம் உடையவன்; மைந்துடையவன்; மைந்து - ஆற்றல், புனல் - கங்கை.

திருந்து மறையோர் - திருத்தமுற்ற மறை நெறி நிற்கும் அந்தணர்; மலர் விரிந்த சோலை என மாறுக.

குளிர்ந்தார் சடையன் கொடுஞ்சிலை விற்காமன்
விளிந்தா னடங்க வீந்தெய்தச் செற்றான்
தெளிந்தார் மறையோர் திருப்பறிய லூரில்
மிளிர்ந்தார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத் தானே. 3

கொடுஞ்சிலை - வளைந்தவில்; காமத்தினை விளைத்தலால் கொடியவில் என்றுமாம். விளிந்தான் - இறந்தான். 'விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்' என்று திருக்குறளிற்போல. செற்றான் - சினந்தான். தெளிந்தார் - தெய்வந்தெளிந்தார். மிளிர்ந்து - விளங்கி. ஆர் - நிறைந்த.

பிறப்பாதி யில்லான் பிறப்பார் பிறப்புச்
செறப்பாதி யந்தஞ் செலச்செய்யுந் தேசன்
சிறப்பா டுடையார் திருப்பறிய லூரில்
விறற்பா ரிடஞ்சூழ வீரட்டத் தானே 4

பிறப்பு ஆகிய ஆதி இல்லாதவன் என்றும், பிறப்பை முதலாகிய இறப்பு முதலாயின இல்லாதவன் என்றும் பொருள் கூறலாம். தேசன் - ஒளிவடிவானவன். சிறப்பாடு - சிறப்பு. பாரிடம் - பூத கணம். விறல் - வலிமை. சிவபரம்பொருளைச் சார்ந்திருந்ததனால் வந்த அருளாற்றல் மிகக பாரிடங்கள் என்பது தோன்ற "விறல் பாரிடம்" என அடையடுத்து அருளினார்.

கரிந்தா ரிடுகாட்டி லாடுங் கபாலி
புரிந்தார் படுதம் புறங்காட்டி லாடும்
தெரிந்தார் மறையோர் திருப்பறிய லூரில்
விரிந்தார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத் தானே. 5

கரிந்து + ஆர் - கரிந்து செறிந்த; இடுகாடு என்க. புரிந்தார் - தீவினை புரிந்தவர். படுதம் - கூத்துவகை. தெரிந்தார் - ஆராய்ந்த அந்தணர். ஆராய்ச்சி ஈண்டு அகமுக ஆராய்ச்சி. அன்றி, இவ்வுலகின் பற்றுக்கோடு அரனே என்று தெரிந்து தெளிந்தவர் என்றும் ஆம்.

அரவுற்ற நாணு வனலம்ப தாகச்
செருவுற் றவர்புரந் தீயெழச் செற்றான்
தெருவிற் கொடிசூழ் திருப்பறிய லூரில்
வெருவுற் றவர்தொழும் வீரட்டத் தானே. 6

அரவு - ஆதிசேடன். நாண் - விற்கயிறு. அனல் அம்பது ஆக என்க. புரம் தீ எழச் செற்றான் என்றது திருவதிகை வீரட்டத்து நிகழ்ச்சி கூறிற்று. தெருவில் கொடிகள் சூழ்கின்ற திருப்பறியலூர். பெரிய நகரங்களது வீதிகளிற் கல்வி வல்லோர் கொடிகட்டி இருத்தல் பழைய காலத்து வழக்கு. 'பல்கேள்வித் துறைபோகிய, தொல்லாணை நல்லாசிரியர், உறழ் குறித்தெடுத்த உருகெழு கொடி' (பட்டினப்பாலை 169-71) என்று வரும் முன்னோர் வாக்காலும் உணர்க. இத்தகைய கொடிகள் சூழ்ந்த பறியலூர் என்பதனுல் இவ்வூரார் கலைஞானம் குறிக்கப்பட்டது. வெருவுற்றவர் - அஞ்சியவர்.

நரையார் விடையான் நலங்கொள் பெருமான்
அரையா ரரவம் அழகா வசைத்தான்

திரையார் புனல்சூழ் திருப்பறிய லூரில்
விரையார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத் தானே. 7

நரை - வெண்மை. அரை - இடுப்பு. அழகா - அழகாக. அசைத்தல் - கட்டுதல். விரை - மணம். நலங் கொள் பெருமான் என்றது அருள்நலத்தைக் குறித்தது.

வளைக்கும் எயிற்றின் அரக்கன் வரைக்கீழ்
இளைக்கும் படிதா னிருந்தேழை யன்னம்
திளைக்கும் படுகர்த் திருப்பறிய லூரில்
விளைக்கும் வயல்சூழ்ந்த வீரட்டத் தானே. 8

வளைக்கும் எயிற்றின் அரக்கன் - இராவணன்: இராவணன்வளைக்கும் எயிறு உடையான். வரை - திருக்கயிலாயம். இளைத்தல் – வருத்தல். ஏழை அன்னம் - பெண் அன்னம்' படுகர் - படுகை என்று இப்போது வழங்குகின்றது. விளைக்கும் வயல் - விளைவு தரும் வயல். அன்றி உழவர்கள் விளைக்கும் வயல் என்றும் ஆம்.

விளங்கொண் மலர்மே லயனோத வண்ணன்
துளங்கும் மனத்தார் தொழத்தழ லாய்நின்றான்
இளம்கொம் பனாளோ டிணைந்தும் பிணைந்தும்
விளங்குந் திருப்பறியல் வீரட்டத் தானே. 9

துளங்குகின்ற மனத்தை உடையவராகிய - விளங்குகின்ற ஒள்ளிய தாமரைமேல் இருக்கும் அயனும், அலைவண்ணனாகிய திருமாலும் தொழும் வண்ணம் தழலாக எழுந்து நின்றான்' என்பது முதலிரண்டடிகளின் பொருள். கொம்பன்னாள் - கொம்பை ஒத்த உமையம்மை. இணைந்து - ஒருபாகத்தில் வைத்து. பிணைந்து - ஒன்றாகி'

சடையன் பிறையன் சமண்சாக் கியரோ
டடையன் பிலாதா னடியார் பெருமான்
உடையன் புலியி னுரிதோ லரைமேல்
விடையன் திருப்பறியல் வீரட்டத் தானே. 10

அடையன்பு - அடைகின்ற அன்பு. புலியின் உரிதோல் அரைமேல் உடையன் என்று மாறுக.

நறுநீ ருகுங்காழி ஞானசம்பந்தன்
வெறிநீர்த் திருப்பறியல் வீரட்டத் தானைப்
பொறிநீ டரவன் புனைபாடல் வல்லார்க்
கறும்நீ டவலம் அறும்பிறப்புத் தானே. 11

நறுநீர் - நறுமணம் கமழும் நீர். தன்னிடம் பூத்த பூக்களின் மணத்தால் நீர் நறுநீராயிற்று. வெறி நீர் - மணம் பொருந்திய தேன். பொறி - பாம்பின் உடல்மேற் பொறி. அரவன் புனைகின்ற பாடல் என்க. நீடு அவலம் அறும், பிறப்புத்தானே அறும் - என்பன பயன். நீண்ட துன்பம் அறுதலும், பிறப்புத்தானே அறுதலும் ஞானசம்பந்தனது பாடல் வல்லார்க்கு நிகழ்வன. பிறப்பும், இடரும் பறிக்கப் படும் என இத்திருததலத்தின் அருளாற்றலும் பெயராற்றலும் குறிப்பாலுணர்த்தப்பெற்றமை தெளிக.

திருச்சிற்றம்பலம்

இத் திருப்பதிகத்துக் குறிப்புரை ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரித் தமிழ்ப்பேராசிரியர் வித்துவான். திரு. சோ. சிங்காரவேலன் எழுதியது.

உ

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பதிகம்

அடைவு திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காவிரியின் கரைக்கண்டி வீரட் டானம்
கடவூர்வீ ரட்டானம் காமருசீர் அதிகை
மேவியவீ ரட்டானம் வழுவூர் வீரட்டம்
வியன்பறியல் வீரட்டம் விடையூர்திக் கிடமாம்
கோவனகர் வீரட்டம் குறுக்கைவீ ரட்டம்
கோத்திட்டை குடிவீரட் டானம்இவை கூறி
நாவில்நவின் றுரைப்பார்க்கு நலாகச் சென்றால்
நமன்தமரும் சிவன்தமர்என்ற கல்வர் நன்கே.

Q23:38.2J193,TP
N57

காப்புத் திருத்தாண்டகம்

தேய்வப் புனற்கெடில வீரட் டமுஞ்
செழுந்தண் பிடவூருஞ் சென்று நின்று
பவ்வந் திரியும் பருப்ப தமும்
பறியலூர் வீரட்டம் பாவநாசம்
மவ்வந் திரையு மணிமுத் தமும்
மறைக்காடும் வாய்மூர் வலஞ் சுழியும்
கவ்வை வரிவண்டு பண்ணே பாடுங்
கழிப்பாலை தம்முடைய காப்புக் களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

112845

உ

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பதிகம்

அடைவு திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காவிரியின் கரைக்கண்டி வீரட் டானம்
கடவூர்வீ ரட்டானம் காமருசீர் அதிகை
மேவியவீ ரட்டானம் வழுவூர் வீரட்டம்
வியன்பறியல் வீரட்டம் விடையூர்திக் கிடமாம்
கோவலநகர் வீரட்டம் குறுக்கைவீ ரட்டம்
கோத்திட்டை குடிவீரட் டானம்இவை கூறி
நாவில்நவின் றுரைப்பார்க்கு நணுகச் சென்றால்
நமன்தமரும் சிவன்தமர்என் றகல்வர் நன்கே.

O23:38.2).193,TP
N57

காப்புத் திருத்தாண்டகம்

தெய்வப் புனற்கெடில வீரட் டமுஞ்
செழுந்தண் பிடவூருஞ் சென்று நின்று
பவ்வந் திரியும் பருப்ப தமும்
பறியலூர் வீரட்டம் [illegible]சம்
மவ்வந் திரையு ம[illegible]
மறைக்காடு[illegible]யூர் வலஞ்[illegible]ம்
கவ்வை வரிவ[illegible] பண்ணே பாடுங்
கழிப்பா[illegible]ம்முடைய காப்புக் க[illegible]

திருச்சிற்றம்பலம்

112845

உ

சிவமயம்

குடமுழுக்கு

தடங்கொண்டதோர் தாமரைப் பொன்முடி தன்மேல்
குடங்கொண்டடியார் குளிர்நீர் சுமந் தாட்டப்
படங்கொண்டதோர் பாம்பரை யார்த்த பரமன்
இடங்கொண்டிருந்தான்றன் இடைமருதீதோ.

(திருஞானசம்பந்தர்)